

RV

Ristin Voitto

RV TEEMA

» Isänpäivä

Digi-
Ristin voitto

<< PRO2 - Posti Oy <<
Posti Green

» "Myös väärä valintoja tehnyt on tervetullut"
Jari Nuutinen korostaa armollisuutta nuorisotyössä. **Sivu 2**

Nro 45 | 9.11.2017

www.ristinvoitto.fi

» **Isän merkitys korostuu**

Sivut 3 ja 7

» **Lehti uudistuksia talvella**

Sivu 4

» **Väärää armoa?**

Sivut 8-9

Rakas
oma isä

Pääkirjoitus » Isähahmoille tilausta **Sivu 3**

» puheenaihe » uutiset » kolumni » teema » lukijalta » radio & tv » ilmoitukset

Säde Loponen

”Suhde Kristukseen syntyy ihmissuhteiden kautta”

Olemisen taito

Jari Nuutinen arvelee, ettei nuoria ole helppo saada mukaan nuorteniltoihin seurakuntien ulkopuolelta, koska koko konsepti on heille outo. – Pitää miettiä, miten nuoret voi osallistaa toimintaan. Saarna ei ainakaan saisi olla mikään tunnin mittainen synkkä yksinpuhelu.

Säde Loponen

Nuorisotyössä toiminnan pitäisi olla vain väliin asemissa, sillä tärkeintä on kohtaaminen.

Millaista on olla nuori vuonna 2017? Joku voisi sanoa, että helpompaa kuin ennen: ei tarvitse mennä soittamaan kaverin ovi-kelloa, kun haluaa jutella. Eikä tule perheenjäsenen kanssa kinaa, jos pitää puhelinlinjaa liian kauan varattuna.

Nykyajan teini-ikäiset ja nuoret aikuiset ovat ensimmäisiä todellisia diginativeja. Tälle z-sukupolveksi kutsutulle joukolle netti ja älypuhelimet ovat olleet arkea lapsesta asti. Aikaisempiin sukupolviin verrattuna 1990-luvun puolivälin jälkeen syntyneiden arvoja leimaa entistä vahvempi yksilökeskeisyys.

Eritiysnuorisotyöntekijä **Jari Nuutinen** näkee digitalisaatiossa nuorten kannalta sekä myönteisiä että kielteisiä puolia. Pelaaminen on tästä hyvä esimerkki.

– Olin hiljattain kuuntelemassa aivotutkijaa, jonka mukaan jopa 10 prosenttia pelaajista kärsii muun muassa ahdistuksesta ja väsymyksestä, vaikeie heillä ole varsinaista peliongelmaa. Toisaalta pelaaminen on yhteydessä parempaan kognitiiviseen suoriutumiseen.

Nuutinen puhui digitalisaatiosta ja muista nuorten elämään vaikuttavista ilmiöistä helluntaiherätyksen Syyspäivillä. Hän haastoi seurakuntia pohtimaan, miten niissä kohdataan nuoria.

– Jalkautuminen on edelleen haaste. Aika harvat nuoret löytävät tiensä kirkkoihimme.

Lupa olla pihalla

Ajan hermolla eläminen ei tarkoita sitä, että kaikkien seurakuntien pitäisi somettaa ja tubettaa. On kuitenkin hyvä tietää joitakin perusasioita, kuten se, että teinit tavoittaa paremmin Instagramissa kuin Facebookista.

Nuutinen käyttää työssään sosiaalista mediaa mutta on antanut itselleen luvan välillä tipahdella kärryiltä.

– Kyselen sitten nuorilta ja näytän tietämättömyyteni. En yritä olla nuori. Olen viisikymppinen äijä ja monesta asiasta pihalla.

Hänen työnsä painopiste on kasvokkain kohtaamisessa. Eritiysnuorisotyöntekijä tapaa nuoria, jotka tarvitsevat henkilökohtaista tukea. Työpäivään voi kuulua vaikkapa jonkin harrastuksen kokeilemistä.

– Toiminta ei ole itsetarkoitusta vaan väline, jonka avulla pääsee kontaktiin.

Nuutinen on työskennellyt kunnallisen puolen lisäksi pariin otteeseen Turun helluntaiseurakunnan nuorisotyöntekijänä. Tehtävä nuorisotyötä missä vain, siinä on aina kyse kohtaamisesta ja

yhteisöllisyydestä.

– Me teemme seurakunnassa käymisestä helposti suorittamista, ja olemisen taito on joskus hukassa. Kuitenkin ihmisten kanssa täytyy viettää paljon aikaa, jotta yhteys syntyy. Suhde Kristukseenkin syntyy ihmissuhteiden kautta.

Vaikka kokonaisvastuu nuortentoiminnan suunnittelusta kuuluu nuorisopastoreille, vastuuta nuorista ei voi sysätä kokonaan heille.

– Toivomme helppoa ratkaisua: julistamme evankeliumia, ihmisiä tulee uskoon ja kaikkea hyvää tapahtuu. Vaikutus olisi kuitenkin moninkertainen, jos suuren herätyksen odottamisen sijaan olisimme jokainen valmiita satsaamaan niihin ihmisiin, joita elämänpiiriimme kuuluu.

Jos läheltä ei löydy aikuisen huomiota kaipaavia nuoria, voi ryhtyä vaikka tukihenkilöksi jonkin järjestön tai kaupungin sosiaalitoimen kautta.

– Etenkin miespuolisista tukihenkilöistä on jatkuva pula. Minusta se on käytännöllistä kristillisyttä. Siinä roolissa ei voi evankeloida mutta voi näyttää tervettä aikuisuuden mallia.

Kekseliäs rakkaus

Nuutinen on nähnyt työssään, että pärjääjät ja huono-osaiset alkkavat erottaa yhä jyrkemmin toisistaan. Osa nuorista on täydellisyyspyrkimyksistään ahdistuvia suorittajia, kun taas toisille huo-

no-osaisuus on periytynyt jo edellisiltä sukupolvilta.

Myös vanhempien keskinäiset ongelmat vaikuttavat nuoriin.

– Lähes kaikki työssään kohtaamani nuoret ovat avioeroperheitä. En halua leimata avioeron kokeneita, mutta ero tuntuu kuormittavan sekä lapsia että aikuisia.

Toisaalta moni asia on nuorilla paremmin kuin ennen. Esimerkiksi alkoholin käyttö on huomattavasti vähentynyt.

Nuutinen on huomannut, että samaan aikaan kun täysraittiita nuoria on valtakunnallisesti yhä enemmän, seurakuntanuorten alkoholiyhteisyys on lisääntynyt.

”Miespuolisista tukihenkilöistä on jatkuva pula.

– Äärimmäisyysajattelu ja kauhistelu eivät toimi, mutta alaikäisten alkoholin käyttöä ei voi millään argumenteilla puolustella seurakuntakontekstissa.

Joskus rajat ovat selvät, mutta toisinaan liikutaan harmaalla alueella. Sääntöjen sanelun sijaan nuorille pitäisikin antaa tilaa pohdittua valintojaan ja niiden seurauksia: miksi roikun netissä yökaudet, miksi käytän paljon energiajuomia ja niin edelleen. Kun omat

arvot ovat perusteltuja, niiden mukaan on helpompi elää.

– Muun muassa seksuaalimoraaliin liittyvissä kysymyksissä nuoret ovat kovan paineen alla. Entistä useampi kyseenalaistaa esimerkiksi sen, miksei voisi harastaa seksiä ennen avioliittoa. Miten me, jotka opetamme seurakunnassa, saisimme opetuksen konkreettisesti arjen tasolle?

Saarnoja enemmän Nuutinen uskoo välittämisen ja esimerkin voimaan. Hän peräänkuuluttaa armollista asennoitumista nuorista kuin aikuistenkin keskuuteen.

– Seurakunnissa on siedettävä erilaisuutta, keskeneräisyyttä ja epäonnistumistakin. Nuorella tulisi olla väärä valintoja tehtyään kokemus, että hän on yhä tervehtänyt seurakuntaan.

Vaikka evankeliumi on tarkoitettu kaikille, yksi seurakunta ei voi tarjota kaikille kaikkea. On järkevämpää valita alue, johon keskitytään. Se voi olla vaikkapa netti, maahanmuuttajat tai jokin perheille tarkoitettu palvelu, joka lähialueelta puuttuu.

– Lähetyskäsityksessä homma lähtee siitä, että Jumala rakastaa maailmaa. Rakkaus on kekseliäs, joten ei lukkiuduta liian suppeaan ajatteluun sen suhteen, mitä maailman rakastaminen voisi tarkoittaa.

Yhteistyö lisää resursseja

Kun Nuutinen oli 1990-luvulla Turun helluntaiseurakunnassa

nuorisotyöntekijänä, kaupungilta otettiin häneen yhteyttä ja kysyttiin, kiinnostaisiko helluntailaisia tulla mukaan katupäivystykseen. Se oli hänen mielestään hieno kädenojennus.

Monilla paikkakunnilla kunnan ja seurakuntien nuorisotyö eivät kohtaa eivätkä työtä tekevät tunne toisiaan. Kuitenkin yhteistyön mahdollisuudet olisivat laajat.

– Nuorisotyö on ennen kaikkea kasvatustehtävä ja luonteeltaan ennaltaehkäisevää. Seurakunnassa mukana on hengellinen ulottuvuus, mutta osa tavoitteista on samoja kuin kunnallisella puolella, kuten itsetunnon ja sosiaalisten taitojen tukeminen.

Kunnallisessa nuorisotyössä on käytössä välineitä ja resursseja, jotka sopisivat myös seurakuntiin. Nuutinen ottaa esimerkiksi Avartti-ohjelman, jonka koordinaattorina Kaarinan kaupungissa hän toimii. Kyseessä on kansainvälinen harrastusohjelma, jossa nuoret oppivat erilaisia taitoja ja asettavat itselleen tavoitteita. He voivat esimerkiksi suunnitella ja toteuttaa retken, opiskella kieltä tai tehdä vapaaehtoistyötä. Opetusministeriö tukee toimintaa, ja siihen voi saada rahoitusta.

– Tämä istuisi kuin nenä päähän seurakuntienkin nuortentoimintaan ja sopisi opetuslapsseut-tamisen työkaluksi.

Nuutinen arvelee, että seurakuntien nuorisopastorit ovat liian kuormitettuja jaksakseen etsiä tietoa erilaisista verkostoista ja mahdollisuuksista. Häntä huolestuttaa se, ettei helluntailiikkeellä ole tätä nykyä tarjolla omaa nuorisotyöntekijäkoulutusta.

– Työ on niin haasteellista ja moniulotteista, ettei pelkällä kutsumuksella, niin tärkeä kuin se onkin, jaksaisi pitkä.

Yhteistyö eri toimijoiden välillä voisi tuoda perspektiiviä myös omiin ongelmiin. Siinä missä seurakunnissa vanhat ja nuoret ovat joskus napit vastakkain, yhtä lailla kunnallisella puolella vääntöä saattaa tulla vaikkapa mopopolkien ja eläkeläisten kerhon välille, kun toimitaan samoissa tiloissa.

– Jännitteiden kanssa on vain opittava elämään, mutta niitä voidaan myös purkaa, jos nuorisotyö ja muut työmuodot kohtaavat toisiaan. Emmehän me muussakaan yhteiskunnassa erillisiä saarekkeitä ole.

Kuka

Jari Nuutinen

- » aloitti lapsi- ja nuorisotyön 17-vuotiaana poikakerhon ohjaajana
- » Turun helluntaiseurakunnan nuorisotyöntekijänä vuosina 1991–1996 ja 2008–2009
- » erityisnuorisotyöntekijä Kaarinan kaupungilla
- » mukana Turun helluntaiseurakunnan vanhimmistossa, solutyössä ja avioliittotyössä
- » naimisissa, kaksi aikuista lasta

Ristin Voitto

Kristillinen viikkolehti ■ Vuodesta 1912 ■ Päätoimittaja Leevi Launonen
Suomen helluntaiseurakuntien julkaisu ■ 106. vuosikerta, ISSN 0355-4155 ■ www.ristinvoitto.fi
Toimituksen postiosoite rv.toimitus@aikamedia.fi ■ Aikamedia/RV-lehti, Kumitehtaankatu 5, 04260 KERAVA

Isähahmoille tilausta

”**MISSÄ KULKEE ISÄT MAAN**, kun pojat etsii miehuuttaan ja ottaa ensiaskeleita elämään?” Näin kyselee Lasse Heikkilä yhdessä *Suomalaisen messun* sanoituksistaan.

Kysymyksen ajankohtaisuudesta muistutti hiljattain sosiaalisessa mediassa levinnyt Me too -kampanja, joka antoi kasvat naisten kokemalle seksuaaliselle häirinnälle. Päivitysten runsaus oli merkki siitä, että useat miehet olisivat tarvinneet tukea miehuutensa terveeseen kasvuun. Se osoitti, että Suomessakin on huutava pula turvallisista ja rakastavista miehistä, jotka haastavat esimerkillään lähimmäisiä kunnioittavaan elämäntapaan.

Mutta missä tällaiset isähahmot piileksivät? Miksi seurakuntatkin, jotka voisivat olla pullollaan esimerkillisiä tosimehiä, ovat edelleen naisvaltaisia?

Yksi selitys hyvien miesten puutteelle löytynee sota-ajoista. Rintaman perheestään erottamat ja sodan jälkeen henkisten vammojensa eristämät isät eivät kyenneet luomaan lapsiinsa suhdetta, jota nämä olisivat tarvinneet terveeseen kasvuun. Ilman isää kasvaneen on vaikea olla isä myöskään omalle lapselleen, ja kielteinen kierre on valmis. Kierroksia lisännevät henkisesti ja fyysisesti poissaoleviin miehiin pettyneet ja nalkuttamisen taakse linnoittautuneet naiset.

”Kristityillä perheillä ja seurakunnilla tulisi olla merkittävä rooli terveen miehuuden tukemisessa.

Miten Syyspäiviä arvioitiin?

Miten on?

SVYSKUUN lopussa Turussa järjestettyjen helluntailiikkeen Syyspäivien palauttekeskely on koottu. Syyspäivätoimikunta kokoontui torstaina 2. marraskuuta Helsingin Saalemiin arvioimaan saatua palautetta.

Kyselyssä osallistujia pyydettiin arvioimaan Syyspäiviin liittyen 14:ää eri osa-aluetta numeroasteikolla 1–5 (1 = heikko, 5 = erinomainen). Tapahtuma sai yhden kaikkien aikojen parhaan kokonaisarviointin. Palautereportista käy ilmi muun muassa seuraavaa: – parhaan arvosanan 4,57 saivat tapahtuman teema Rakasta maailmaa sekä ruokatarjoilut – muita korkeita numeerisia arviointeja saivat yhteyttä rakentavat iltatilaisuudet (4,54), puhujavalinnat (4,52) ja käytännön järjestelyt (4,51) – heikoimman arvion eri osallistujaryhmiltä sai (perjantain) paneelikeskustelu

Kuinka kierteen saisi sitten katkaistua? Vastaus ei liene yksiselitteinen. Joka tapauksessa selvää on, että kristityillä perheillä ja seurakunnilla tulisi olla merkittävä rooli terveen miehuuden ja isyyden tukemisessa. Niin naisia kuin miehiä tarvitaan rakastamaan poikiaan, isiään, veljiään ja puolisoitaan; rakastava suhde kun on jokaisen ihmisen minuuden perusta.

Myös seurakunnissa olisi hyödyllistä miettiä, onko miehet huomioitu parhaalla mahdollisella tavalla. Vetoavtko helluntaiseurakunnat ja niissä esillä oleva hengellisyys suomalaisiin miehiin? Onko kristityn miehen malli tarpeeksi avara? Onko seurakunnissamme tilaa esimerkiksi pohdiskeleille älykölle ja jaakoavain kädessä viihtyville käytännön miehille? Entä saako mies olla siellä heikko ja puhua avoimesti omista kamppailuistaan?

Miehillä on korvaamaton merkitys niin perheissä kuin seurakunnissa. Siksi heihin täytyy myös panostaa. Juuri kristityt miehet voivat olla niitä, jotka hyväksikäytön sijaan nousevat puolustamaan sorrettuja. He voivat heijastaa sanoillaan ja teoillaan parhainta mahdollista isyyttä – itse isä-Jumalan rakkautta.

Elina Rautio

Kirjoittaja on Aikamedian aikakauslehtien toimituspäällikkö.

